

21-09-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปตาดา

มรฺบัน

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เป็นคุณธรรมที่สูงส่งที่ให้ความนับถือต่อผู้ที่อาวุโสกว่าลูก ทำตามผู้ที่ฉลาดและผู้ที่อธิบายได้ดีมาก

คำถาม: เหตุใดจึงไม่มีขนบธรรมเนียมประเพณีของความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง?

คำตอบ: เพราะพอมหาสมุทรแห่งความรู้ให้ความรู้แก่ลูกและส่งลูกไปสู่การหลุดพ้น เพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกิเลส ลูกได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูก เมื่อลูกได้รับความรู้ ลูกก็ขาดจากความเลื่อมใสศรัทธา เพราะนั่นเป็นเวลาสำหรับรางวัลของความรู้ จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับความเลื่อมใสศรัทธา ทาปาเซีย การให้ทาน หรือการทำบุญ ฯลฯ ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้นไม่สามารถอยู่ที่นั่น

โอมชานติ พระเจ้าข้าผู้ทำให้บริสุทธิ์ผุด พอนั่งที่นี้และให้ความรู้แก่ลูกๆ มีการอธิบายให้ แก่ลูกๆว่า เมื่อพอมานี้ พ่อบุตรความรู้เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่น สามารถสอนความรู้แก่ลูกได้ พวกเขาสอนความเลื่อมใสศรัทธาท่านั้น เพียงลูกๆที่คิดว่า ตนเองเป็นบราห์มาภุมารและกุมารีเท่านั้นที่ศึกษาความรู้นี้ วัดดีลวาลาอยู่เบื้องหน้าลูก ที่นั่น ลูกกำลังนั่งในทาปาเซียของราชาโยคะด้วยเช่นกัน มีจำกัดอัมบาแม่ของชาวโลกและประชา บิดา พ่อของปวงประชาด้วยเช่นกัน มีกุมารีและกิงกุมารี พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ภาพ ของอาณาจักรอยู่เบื้องบน (สวรรค์บนเพดานในวัดดีลวาลา) พ่อไม่ได้สอนความเลื่อมใส ศรัทธาแก่ลูก ลูกแสดงความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เดียวที่สอนลูกและจากไปแล้วเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ใครสอนราชาโยคะให้แก่ลูกและก่อตั้งอาณาจักรแล้วจากไป เวลา นี้ลูกรู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นสิ่งที่แยกจากความรู้นี้เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถพูด ความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถทำเช่นนี้ มีมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้น เพียงท่านเท่านั้น ที่มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์ด้วยความรู้นี้ไม่มีใครในขุมทุมทางจิตอื่นใดสามารถสอน ความรู้นี้ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกตัวเองว่าศรีศรี 108 จาคัดกูรหรือพระเจ้า ก็ไม่มีแม่แต่คนเดียว ในบรรดาพวกเขาที่สามารถพูดว่าเขาคือพ่อสูงสุดของทั้งหมด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครเรียกพวกเขาว่าเป็นพ่อสูงสุด ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณ สูงสุดคือผู้ทำให้บริสุทธิ์ เก็บประเด็นเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ผู้คนพูดว่า ลูกๆบราห์มาภุมารีหย่าขาดจากความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามเมื่อลูกได้รับความรู้ ลูก ต้องหย่าขาดจากความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกเข้าไปสู่ความเลื่อมใสศรัทธา ลูก ตระหนักว่าลูกกำลังหย่าขาดจากความรู้นี้ ไม่เลย ลูกเข้าไปสู่อาณาจักรของราวันโดย อัถโนมตี ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าเวลานี้บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ราชาโยคะคือ ความรู้ ไม่สามารถถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่เคยสอนความเลื่อมใสศรัทธา ผลของความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้นี้ และด้วยความรู้ที่มี หลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ ทุกคนไม่มีความสุขในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เหตุนี้เองโลกเก่านี้จึง ถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อประทานผลของ ความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก นั่นคือเพื่อประทานหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ลูก ท่าน กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือนิเวศเก่าและมันต้องถูกทำลาย เราต้องการอาณาจักรในโลก ใหม่ นี่คือนิเวศของราชาโยคะ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ข้าแต่ผู้เดียวเท่านั้นที่

สามารถสอนความรู้นี้ ท่านและไม่ใช่ศรัทธาถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องของศรัทธาณะนั้นแยกกัน เขาทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้อย่างแน่นอน ซึ่งทำให้เขากลายเป็นเจ้าชาย เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับความรู้ของราชาโยคะ และจากนั้นลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ในโลกใหม่ สวรรค์คือการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกย่อง ในขณะที่ยกย่องคือความตกต่ำ เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรสำหรับตัวเราเอง ผู้ที่ไม่ได้รับความรู้และไม่กลับมาบริสุทธิ์จะไม่เข้าไปสู่อาณาจักร เพราะจะมีผู้คนน้อยมากในยุคทอง ผู้คนมากมายทั้งหมดที่คงอยู่ในตอนปลายของยุคเหล็กจะเข้าไปในดินแดนของการหลุดพ้นอย่างแน่นอน พวกเขาไม่ได้หายไปแต่พวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน เวลานั้นลูกๆจะจำบ้านของลูกเพราะวงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง ลูกได้วนไปรอบวงจรหลายต่อหลายครั้ง เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ยังคงมีการสร้างบราห์มินต่อไป มีลูกประจำของ 16,108 ในยุคทองจะไม่มีผู้คนมากมาย มีการแสดงแบบจำลองของยุคทองไว้ มีการสร้างแบบจำลองขนาดเล็กสำหรับสิ่งที่มีขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับที่พวกเขาแสดงดาวาราก้าทองคำ (เมืองในรัฐกุจราฐ) กล่าวกันว่าเคยมีอาณาจักรของศรัทธาณะในดาวาราก้า ลูกจะพูดว่าอยู่ในดาวาราก้าหรือในเดลี? รีมฝั่งแม่น้ำยมนาอยู่ที่นั่นในเดลี ที่นั่นมีมหาสมุทร ลูกๆเข้าใจว่าเมืองหลวงเคยตั้งอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำยมนา ดาวาราก้าไม่ใช่เมืองหลวง เดลีเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก แม่น้ำยมนาซึ่งได้รับการยกย่องก็ต้องอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เดลีถูกเรียกว่าปารีสถาน หรือดินแดนของเทวดานางฟ้า บัลลังก์หลักของอาณาจักรจะอยู่ในเดลี เวลานั้นลูกๆเข้าใจว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสิ้นสุดลง แล้วก็กลายเป็นหนทางของความรู้ อาณาจักรที่สูงส่งกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พอพูดว่า: เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้ทุกสิ่ง เช่น มีกี่คนที่สอบผ่าน และผ่านมากน้อยแค่ไหน ในโรงเรียนลูกจะรู้ว่าคนนั้นคนนี้สอบผ่านกี่คะแนน และเวลานี้เขาจะเข้าไปสู่ชั้นเรียนต่อไป ลูกจะรู้ทุกสิ่งมากขึ้นในช่วงเวลาสุดท้ายว่าใครสอบผ่านและใครที่ได้รับการโยกย้าย ชั้นเรียนมีขนาดใหญ่โต เป็นชั้นเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดและจำนวนศูนย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วันแล้ววันเล่า บางคนจะมาและรับหลักสูตร 7 วันอย่างดีมาก บทเรียนเพียง 1 หรือ 2 วัน ก็ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เช่นกัน ลูกสามารถเห็นว่าการทำลายล้างยุคเหล็กเพียงแค่อุบัติเหตุหน้าเวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน พบบอกลูกให้เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ แล้วลูกจะกลับมาสะโตประธานและไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับที่ลูกเล่นบทบาทของลูกในละครในวงจรที่แล้ว ชาวบาร์ดปกครองอาณาจักร แล้วประชากรก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้ก็เติบโตด้วยเช่นกัน ชาวบาร์ดเป็นของศาสนาเทพ แต่เพราะพวกเขาไม่ได้บริสุทธิ์อีกต่อไป พวกเขาจึงกราบไหว้บูชาเทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้น เช่นที่ชาวคริสเตียนกราบไหว้บูชาพระคริสต์ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ในยุคทอง เป็นพ่อที่ก่อตั้งยุคทอง เคยมีอาณาจักรของเทพในยุคทองอย่างแท้จริง พวกเขาต้องเคยเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านี้อย่างแน่นอน และต้องเป็นในยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกเก่าเปลี่ยนและกลายเป็นโลกใหม่ เนื่องจากยุคเหล็กเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นยุคทอง ต้องมีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคเหล็กอย่างแน่นอน บาบาสธบายแล้วว่าเมื่อลูกมีภาพของลักษมีและนารายณ์หรือมีการตีพิมพ์สิ่งพิมพ์ ควรจะมีการเขียนไว้บนนั้นว่า พวกเขาเคยเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านี้อย่างแน่นอนด้วยความรู้ของราชาโยคะที่ง่ายตาย จะไม่มีเพียงราชาและราชินีเท่านั้น ปวงประชากรก็มีการสร้างขึ้นมามีด้วยกัน ผู้คนอยู่ในความโง่เขลาและไม่รู้อะไรเลย เพียงแต่กราบไหว้บูชาต่อไป เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าเมื่อผู้คนเหล่านั้นกราบไหว้รูปปั้นบูชาของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาก็เพียงแค่มองดูเท่านั้น พวกเขาไม่ได้มีความรู้ใดๆเลย ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาไม่สามารถพบพระเจ้าโดยไม่แสดงความเลื่อมใส

ศรัทธา เมื่อลูกบอกผู้อื่นว่าพระเจ้ามาแล้ว พวกเขาก็จะหัวเราะเยาะลูก พวกเขาพูดว่าพระเจ้าจะมาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ท่านจะมาในตอนนี้อย่างไร? พวกเขาก็ไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าทำไมพวกเขาถึงพูดว่าท่านจะมาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พวกเขาแสดงกษณะไว้ในยุคทองแดง ผู้คนเฝ้าแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของพวกเขาโดยไม่มี ความเข้าใจ เหตุนี้เองพอพูดว่า: ลูกไม่รู้คิดอย่างสมบูรณ์ ลูกพูดว่า พ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ความเลื่อมใสศรัทธาภายนอกนั้นสวยงามมาก มีประกายมาก ลูกไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น เมื่อลูกไปยังชุมนุมทางจิตอื่นๆ จะมีเสียงดังที่นั่นอย่างแน่นอน และพวกเขาจะร้องเพลง ที่นั่นบาบาไม่ชอบให้ลูกเปิดแผ่นเสียงด้วยซ้ำ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป บางทีแม้กระทั่งสิ่งนี้ก็อาจจะจบลง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของเพลงเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ให้แก่ลูก ลูกรู้ความหมายของสิ่งเหล่านั้นเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชชาโยคะ หากลูกศึกษาน้อยกว่า ลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ดังนั้น ลูกควรทำตามผู้ที่ฉลาดมาก เพราะพวกเขาให้ความใส่ใจกับการศึกษาล่าเรียนมากกว่าและมีคุณประโยชน์จากสิ่งนั้น เรียนรู้จากผู้ที่อธิบายความรู้เป็นอย่างดีมาก ทุกคนที่ศรัทธาก็จดจำผู้ที่อธิบายความรู้เป็นอย่างดีมาก แม้ว่า จะมีบราห์มาภุมารที่ศรัทธาอยู่แล้ว พวกเขาก็ขอให้คนนั้นคนนั้นมา เพราะพวกเขาคิดว่าเธอฉลาดมาก หากเป็นเช่นนั้นแล้วก็ต้องให้ความนับถือแก่เธอ ต้องให้ความนับถือต่อผู้ที่อาวุโสกว่าลูก “คนนั้นฉลาดกว่าฉันในความรู้นี้และดังนั้นเธอจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน” ไม่ควรจะมี ความหยิ่งยโสใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ ต้องมีการรักษาเกียรติสำหรับชีเนียร์ ประธานาธิบดีจะได้รับเกียรติมากกว่าอย่างแน่นอน เกียรติของแต่ละคนตามลำดับกันไป ต้องให้ความนับถือแก่กันและกัน มันตามลำดับกันไปในบรรดานักกฎหมายด้วย ผู้คนจ้างทนายความที่ฉลาดมากสำหรับคดีสำคัญ บ้างก็คิดค่าทำคดีมูลค่าหลายแสนรูปี ตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน หากใครบางคนฉลาดกว่าฉัน ฉันต้องให้ความนับถือต่อคนนั้น ต้องมีการดูแลศรัทธาด้วย ต้องมีการทำทุกสิ่ง บาบาใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน ต้องให้ความใส่ใจต่อวิธีจัดนิทรรศการและเราจะสามารถกลับมาสะโดดประธานจากตาโมประธานได้อย่างไร พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสะโดดประธาน เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ทำให้บริสุทธิ์ ที่นี้พวกเขาพูดว่า แม่น้าคงาคือผู้ทำให้บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงอาบน้ำในแม่น้ำนั้นชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตาม ไม่มีแม่แต่คนเดียวที่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ในเมื่อลูกร้องเรียกหา “โอ้ ผู้ทำให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ท่านจะมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอนและท่านจะมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทุกคนมีระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของเขาหรือเธอเอง เช่นเดียวกับที่ในเนปาล พวกเขาถวายสิ่งสังเวยในวันที่ 8 พวกเขาเอาปิ่นใส่มือเล็กๆและทำให้เขายิงปิ่นนั้น (เพื่อการฝึกฝน) เขาจะมอบสิ่งสังเวยด้วยเช่นกัน เมื่อเขาโตขึ้น เขาก็จะสามารถตัดหัวของลูกวัวได้ในครั้งเดียว หากใครบางคนใช้กำลังน้อยกว่าและสัตว์ไม่ได้ถูกฆ่าในคราวเดียว ก็จะไม่ถือว่าเป็นสิ่งสังเวย และจะไม่ถูกถวายให้กับเทพเจ้า ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนมีจินตนาการของเขาหรือเธอเอง ผู้คนมากมายกลายเป็นสาวกเพียงเพราะจินตนาการของพวกเขา ที่นี้มันเป็นสิ่งใหม่อย่างสมบูรณ์ มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่สามารถรู้สิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงความรู้อันเริ่มต้น ต้นกลางและตอนจบของโลก ลูกมีความสุขที่ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าพ่อจะเรียกลูกในชุมนุมว่า “เครื่องประดับอันสูงส่งที่สุดของสกลบราห์มินผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง” ลูกจะเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น คนใหม่ๆก็จะสับสนและประหลาดใจว่าพูดอะไร เพราะพวกเขาคิดว่าวิษณุเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นี่เป็นสิ่งใหม่ เหตุนี้เองจึงมีการพูดกับลูกว่า จงออกไปสู่สนาม (ของงานรับใช้) และลูกจะรู้ ของลูกคือหนทางของ

ความรู้นี้ ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้า สงครามของลูกเป็นไปกับปีศาจเหล่านี้ (กิเลสทั้งห้า) เวลานี้ ลูกกำลังกลายเป็นเทพ และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของสงคราม เทพไม่สามารถอยู่ในที่ที่มีปีศาจ อยู่ ลูกคือบราห์มินที่กำลังกลายเป็นเทพ และกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ จำเป็นต้องมีบราห์มินสำหรับไฟบุชายัญของความรู้ของรูดร้าอย่างแน่นอน ไม่สามารถมีไฟบุชายัญนี้โดยไม่มีบราห์มิน ชีวาคือรูดร้า ดังนั้น ชื่อของศรிகฤษณะออกมาจากไหน? จากทั้งโลก ลูกพิเศษที่สุดและมีจำนวนน้อยมาก มีคำกล่าวว่าการกระจอกกลืนมหาสมุทร มีเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ ฟอพูดว่า: เวลานี้จึงลืมหอดินและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อ มีพ่อผู้เดียวเท่านั้น เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ ดวงวิญญาณสูงสุด!” หรือ “โอ พระเจ้า!” พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำสัญลักษณ์รูปไข่ในเวลานั้น พวกเขาเพียงแค่พูดถึง “อิศวร” หรือ “พระภู่” ดวงวิญญาณได้รับความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรรจากพ่อ เพราะเหตุนี้เอง พวกเขาจึงจดจำท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว เราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน เรามาจากที่นั่นตามลำดับเพื่อเล่นบทบาทของเรา เทพมาก่อนเป็นอันดับแรก กล่าวกันว่า ศาสนาเทพคงอยู่ก่อนหน้าพระคริสต์ มันเป็นเรื่องของ 5000 ปี ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าบางสิ่งมีอายุ 50,000 ปี อย่างไรก็ตาม เนื่องจากละครมีอายุเพียง 5,000 ปี จึงไม่สามารถมีอะไรที่มีอายุถึง 50,000 ปี เหล่านี้คือศาสนาหลัก อาคาร ฯลฯ จะเป็นของผู้ที่เป็นของศาสนาเหล่านี้ ในตอนเริ่มแรกผู้คนเหล่านั้นมีสติปัญญาที่ราโจกนี เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ตาโมประธานมากยิ่งขึ้น มีการอธิบายแก่ผู้คนมากมายที่นิทรรศการ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ต้องมีการเพาะหวานต้นอ่อนของบราห์มิน ดังนั้น จึงมีการอธิบายให้แก่ว่าความรู้นี้ แยกจากความเลื่อมใสศรัทธา มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยความรู้นี้ เหตุนี้เอง จึงกล่าวว่า: โอ ผู้ทำให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์และกลายเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับไปกับท่าน พ่อมาและพาลูกๆดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน ร่างกายทั้งหมดที่นี้จะถูกทำลาย การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ในคัมภีร์นั้น (กิตะ) เพียงสงครามมหาภารตะเดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ กล่าวกันว่านี่จะเป็นสงครามมหาภารตะเดียวกัน มันต้องเกิดขึ้น จงเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนต่อไป มีทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธาน ฟอพูดว่า: จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและดวงวิญญาณจะกลับบ้านพร้อมกับพ่อ เฝ้าแต่ให้สาสน์นี้กับทุกคนและผู้คนมากมายจะได้รับคุณประโยชน์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ สวัสดิตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คบมิตรที่ฉลาดในการศึกษานี้และผู้ที่มีอธิบายได้ดีมาก ให้ความนับถือแก่พวกเขา อย่าได้หยิ่งยโสเกี่ยวกับสิ่งใดเลย
 2. เข้าใจและอธิบายประเด็นของความรู้ใหม่อย่างดีมาก รักษาความสุขที่ลูกเป็นผู้ครองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง
- พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ถ่ายทอดผู้ที่ละวางและมีความรักและด้วยเหตุนี้ลูกจึงอยู่
อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น

เพื่อที่จะได้สัมผัสกับชีวิตโยคีที่ง่ายดาย จงละวางด้วยความรู้นี้ ลูกไม่เพียงต้อง
ละวางภายนอก แต่ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นในจิตใจของลูก มากเท่าที่
ใครบางคนละวาง เขาก็จะได้รับความรักมากตามนั้น สภาพที่ละวางมีความน่
ารัก ผู้ที่ไม่ละวางจากความผูกพันยึดมั่นภายนอกจะมีความทุกข์ระทมแทนที่จะ
นารัก นี่คือนิยามโยคีที่ง่ายดายผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษของการอยู่อย่างละวางและ
มีความรักนั้นเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด

คติพจน์: เมื่อลูกมีความสมดุลระหว่างความพยายามเพื่อตนเองและการทำงานรับใช้
บ่วงพันธะใดๆ จะเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่จะเลียดอ่อน: เวลาที่เปิดเผยรูปของผู้ประทานของลูก

ลูกๆของผู้ประทานต้องให้ในทุกวินาทีและทุกความคิด คุณธรรมหลักของผู้ประทานคือการมี
หัวใจที่กว้างใหญ่ ดวงวิญญาณเช่นนี้จะเป็นเครื่องมือในการยกระดับผู้อื่น ดังนั้น จำไว้เสมอ
ว่าลูกเป็นลูกๆของผู้ประทาน และลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการให้แม้เพียงวินาที
เดียว ดวงวิญญาณเช่นนี้ถูกเรียกว่าผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ประตูลูกควรเปิดอยู่เสมอเพื่อการให้
เช่นเดียวกับประตูของวัดที่เปิดอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกัน ประตูของผู้ประทานก็ไม่ควรปิด
เลย แต่ควรเปิดอยู่เสมอเพื่อการให้